

V diplomové práci jsem se snažil zachytit podstatu problému chudoby a jejího řešení v systému sociální pomoci. Zabýval jsem se jednotlivými koncepty chudoby a jejím teoretickým vymezením. Je mnoho způsobů jak ji vnímat, ale ještě více je názorů jak ji eliminovat.

Chudoba jako fenomén je ve společnosti i mezi politiky téma, které je s nelibostí připomínáno. Avšak je to právě stát, který je nucen tento problém kvalitně řešit. Na otázku řešení chudoby jsou různé názory, je to i otázka politického smýšlení, solidarity společnosti a její morálky.

Uvedl jsem také historický vývoj řešení chudoby na území českých zemí. Je zřejmé, že má u nás historickou tradici. Již od 16. století měla u nás své místo chudinská péče. Také dnes je tato pomoc chudým stále aktuální a trvá. Dle mého názoru bude v proměnách času a nároků na sociální postavení jedince ve společnosti otázka pomoci lidem v nouzi řešena i v budoucnosti.

U systémových nástrojů jsem se zaměřil na institut životního a existenčního minima, včetně jejich začlenění do záchranné sociální sítě státu. Považoval jsem za nutné, uvést u těchto institutů sociálně politické souvislosti jejich vzniku po roce 1989 a jejich významu pro posuzování a řešení chudoby v České republice.

Od 1. ledna 2007, kdy nabyl účinnosti **zákon č. 111/2007 Sb., o pomoci v hmotné nouzi**, došlo ke změnám v původní oblasti dávek sociální péče. Tento moderní systém se snaží motivovat osoby k vlastní aktivitě. Idea tohoto zákona je založena na tom, že každá osoba, která pracuje, se musí mít lépe, než ta, které se pracovat nechce. Dle mého názoru je to krok správným směrem, který velmi brzo přinese pozitivní výsledky. Je třeba zdůraznit, že i nadále není tento rozdíl příliš velký. Pro naplnění účelu zákona se toto musí změnit.

Nicméně stále existují i další problémy, které se musí zlepšit. Jedním z takových je i zavedení tvrdších postihů při zneužití pomoci v hmotné nouzi a jejich důsledném vymáhání, jelikož právě zneužívání dávek sociální pomoci se v dnešní době jeví jako problém zásadní. Dle mého názoru by bylo vhodné poskytovat z větší části pomoc formou naturálií než finanční, nebo přímo proplácet pomoc na základě potvrzení. Je totiž zřejmé, že často poskytnutá pomoc neplní svůj účel.

V diplomové práci jsem se zabýval i srovnáním chudoby a jejího řešení ve vztahu ke státům Evropské unie. Česká republika si ve srovnání s ostatními státy Evropské unie nevede nejhůře, ale existuje mnoho problémů, které je třeba řešit a kterým je zejména třeba předcházet.

Jedním z velkých problémů je vznik novodobých ghett, které jsou rasově a sociálně vymezené a stát na ně nenašel zatím žádné opravdu účinné řešení. K tomuto se pojí tzv. koncept sociální exkluze a následné inkluze, jenž se zabývá komplexní pomocí sociálně vyloučeným osobám.

V boji proti sociálnímu vyloučení v České republice pomáhá tzv. Národní akční plán, jenž je vytvářen ve spolupráci s Evropskou unií. Dosažení stanovených cílů v Národních akčních plánech je pak hodnoceno společně všemi členskými státy. Také zde by se mělo, dle mého názoru, ustoupit od obecných cílů k cílům určitým a tím zlepšit jejich naplňování.